

Nr 186.

Av herr **Wallerius m. fl.**, om anslag till statsbidrag för anskaffande av provinsialläkarbostäder på landsbygden.

I enlighet med kungl. kungörelsen angående statsbidrag för anskaffande av bostäder åt provinsialläkare på landsbygden av den $\frac{2}{12}$ 1921, nr 687 (med däri företagna ändringar av $\frac{11}{4}$ 1924, nr 154, och $\frac{6}{5}$ 1927, nr 152) har under årens lopp anslag utgått till över 60 dylika bostäders anskaffande.

För innevarande budgetår har emellertid intet anslag ställts till förfogande för detta ändamål. Medicinalstyrelsen hade på grund av förebragt utredning hemställt om ett belopp av 144,000 kronor; men vederbörande departementschef fann sig av statsfinansiella skäl ej kunna föreslå något anslag till detta ändamål i 1933 års statsverksproposition. Statsutskottet yttrade vid behandlingen av denna punkt bl. a., att det ville såsom sin åsikt framhålla, att även om med hänsyn till den nuvarande statsfinansiella situationen anslag för detta ändamål jämväl enligt utskottets mening icke kunde beviljas för nästkommande budgetår, skäl syntes föreligga för att de provinsialläkardistrikt, som redan uppfört eller påbörjat uppförande av läkarbostäder, må, så snart ske kan, komma i åtnjutande av statsbidrag. I detta sammanhang ville ock utskottet påpeka angelägenheten av att, då fråga är om byggnadsbidrag av denna eller liknande art, vederbörande sökande i samband med prövning av ritningar m. m. såvitt möjligt erhåller upplysning, om och när statsbidrag är att påräkna. Vad utskottet uttalat, biträdades av riksdagen.

I årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, sid. 69, meddelar departementschefen, att medicinalstyrelsen, som anbefallts att verkställa utredning angående behovet av ytterligare anslag för detta ändamål, förebragt en sådan och på grund därav föreslagit ett extra reservationsanslag av 150,000 kronor, men uttalar vidare, att han av statsfinansiella skäl sett sig förhindrad att föreslå äskande av anslag för omförmälda ändamål för budgetåret 1934/1935.

I sistnämnda utredning anför medicinalstyrelsen bl. a.: »Den verkställda utredningen synes medicinalstyrelsen giva vid handen, att det sedan början av år 1922 pågående understödandet av läkarbostäders anordnande på landsbygden ännu icke kan helt avbrytas. Det synes vara med billighet överensstämmande, att gällande bestämmelser i ämnet, vilka under de gångna mer än tio åren tillämpats på över 60 bostäder, utan att större hänsyn tagits till svårigheten av vederbörande provinsialläkartjänsts besättande, och vilka, om än i detalj ändrade, icke upphävts, fastän anslaget indragits, även tills vidare bibehållas reellt genom anvisande av medel för ändamålet i fråga. På många håll i landet har läkarbostadsfrågan lösts i förhoppning om det i författningen angivna statsbidraget, och de önskemål, som genom utredningen nu kommit till synes, hava alla sin grund i författningens bestämmelser. Av ovanstående plan framgår, att inmot ett trettiotal distrikt ännu icke fått sin läkarbostadsfråga ord-

nad. Starka skäl tala sålunda för dels att statssubventioneringen fortsättes beträffande dessa distrikt, dels ock att subventioneringen på detta område där- efter helt och hållet kan upphöra.» Här framförda billighetshänsyn torde kunna understrykas med erinringen om att just för närvarande ett ganska allmänt behov av finansiell lättnad förefinnes inom landskommunerna, och att därför den fördel, som på grund av ovanberörda författning beretts andra, med ett visst ökat berättigande synes kunna påräknas av dem, som nu stå inför eller hunnit längre med anskaffandet av provinsialläkarbostad. Därtill kommer också det gagn, som dessa bidrag haft med sig dels genom uppmuntran till ordnandet av denna bostadsfråga, dels ock genom den ledning, som vid beviljan- det av statsbidragen kan givas till bostädernas lämpliga anordning, vilket syf- temål framhölls såväl i den s. k. provinsialläkarkommitténs förslag som ock av departementschefen i 1921 års kungl. prop. i ärendet.

I anslutning till medicinalstyrelsens senaste utlåtande få vi hemställa om ett anslag av 150,000 kronor till ifrågavarande ändamål. Därest de statsfinan- siella skälen skulle befinnas lägga hinder i vägen för anvisande av hela detta belopp, är ju även ett mindre anslag önskvärt med hänsyn till behovet.

Anslaget i fråga har tidigare utgått under femte huvudtiteln. Om det i stället anses kunna utgå ur anslag till allmänna arbeten, hemställes, att det beviljas av dessa medel.

Vi få föreslå,

att riksdagen måtte besluta att till statsbidrag för anskaf- fande av provinsialläkarbostäder på landsbygden anvisa ett anslag av 150,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1934.

Adolf Wallerius.

J. W. Mårtensson.

Oscar Osberg.

Gust. Svedman.

Wilhelm Beck.

P. J. Näslund.

Verner Hedlund,
Östersund.

Nestor Hammarlund.